

Taakkojen kantamisesta

”Älä koskaan tuomitse ihmistä, ennen kuin olet kävellyt mailin hänen makkasiineissaan.” Näin vanha viisaus opettaa. Minusta tuo lause on erittäin hyvä. Vasta sitten voi ymmärtää jotain siitä, millaista polkua elämä on toista ihmistä kuljettanut.

Kuinka helposti olemmekaan ennakkoluulojemme vankeja ja tuomitsemme ihmisiä, vaikka emme tiedä toisen elämästä juuri mitään. Tai sitten luulemme tietävämmme enemmän kuin oikeasti tiedämme. Huomaan itse usein ajattelevani syitä miksi joku ihminen käyttäytyy niin kuin käyttäytyy. Mietin, että ehkä hän on kokenut elämässään jotain sellaista mikä vaikuttaa hänen ajatteluunsa ja toimintaansa.

Sosiaalinen media on tuonut omat ongelmansa. Ihmiset puhuvat rumemmin kasvottomina netissä kuin kasvokkain kohdatessaan toisen ihmisen. Netin keskustelupalstat ovat usein ikävää luettavaa. Emme voi välttyä myös tahallislta väärinymmärryksiltä ja kärjistyksiltä.

Jokaisella meillä on omat taakkamme ja ristimme kannettavanamme. Kukaan ei selviä elämästä ilman vastoinkäymistä. Pekka Simojoen ”Laulu jakamisesta” ensimmäisen säkeistön sanat menevät näin: ”Kantakaa kuormat heikkojen, kulkekaa tietä Kristuksen, sillä mitään ei ole suurempaa kuin työtä tehdä ja rakastaa.” Voisimmeko omalta osaltamme vaikuttaa siihen, ettei toisen kuorma tulisi liian suureksi kantaa?

Miia Kettunen, Orimattilan seurakunnan kanttori